

tiden tager hans Formue og mere med, men selv de Resultater, der tilveiebringes, maa undertiden gaa tilgrunde, dels fordi de maaftte ikke udføres saa nøiagtigt, og dels fordi Offentligheden ikke kan gjøre Fordring paa eller kræve at faae dem meddeelt. Hvis der blev oprettet saadanne Anstalter rundt omkring i Landet, kunde man der anstille baade Gjødningsforsøg, Fodringsforsøg og Forsøg med de enkelte Kvægracer. Overalt har der været ført en meget varm Debat om, i hvilken Retning vi skulle søge at lede Udviklingen af vor Kvægbestand, og en saadan Foranstaltning, som jeg har nævnt, vilde efter min Formening virke overordentlig heldigt paa Landbrugets Omraade; det er jo det, hvorpaa det kommer an her i Landet, thi skal alt Andet, der ligger udenfor Agerdyrningen, flore, skal baade Handel og Industri, hvoraf saa mange Familier leve, fremmes og vedblive at blomstre, saa kommer det hovedsagelig an paa, at det, der danner Grundpilleren for hele vor Udvikling, kan blomstre frem. Med den gode Villie og praktiske Indsigt, som jeg veed, at vor høitagtede Indenrigsminister er i Besiddelse af, tør jeg haabe, at han vil meget nøie tage dette Spørgsmaal under Overveielse, og forsaavidt der da med Regjeringens og Lovgivningsmagtens Samvirken kunde træffes en saadan Foranstaltning, vilde jeg anse det for overordentlig heldigt. Det var disse Bemærkninger, jeg vilde tillade mig; jeg har ikke troet, at de gaa meget udenfor det, der foreligger idag.

Formanden: Det ligger ganske vist Sagen fjernere, men hvis den ærede Indenrigsminister ønsker at svare derpaa, vil der fra min Side ikke være Noget til Hinder derfor.

Indenrigsministeren: Skjøndt de Bep. der hidtil ere blevne anvendte til Landvæsenets Fremme, ganske vist ikke have været saa overordentlig store, saa er der dog Tid efter anden i de senere Aar flet Fremgang i, hvad der i den Henseende er offret fra Statens Side. Naar det ærede Medlem talte om Forsøgsgaard og Forsøgsstationer, tror jeg, at man nøie maa stjelne mellem disse to Ting. Hvad Forsøgsgaardene angaar, tror jeg, at der er mindre Grund til at oprette saadanne. Det vil erkjendes, at det kan være dyrt for den enkelte Private at foretage Forsøg paa sin Gaard, men man ser imidlertid, at der er en Mængde, som med stor Beredvillighed stille deres Gaarde og Besætning til Disposition for Forsøg i Retninger, der kunne have Interesse for det Almene, og de Forsøg, der foretages paa saadanne Gaarde, og som have Interesse baade for den, der foretager dem, og for det Almene, ste med en forholdsvis mindre Beføstning. Skulde der kjøbes Giendomme, der

skulde drives med specielt Hensyn paa at offre til Forsøg i Landbrugets Ænfte, vilde det blive overordentlig befosteligt. Derimod skal jeg sige, at det at kunne faae een eller flere Forsøgsstationer, Stationer, hvorigjennem man ved fysiologiske Forsøg, foretagne med Kundskab og Paalidelighed, kunde komme til Løsning af de Spørgsmaal, der foreligger, af væsentlig Interesse for Landbruget i det Hele, er en Sag, hvorpaa jeg allerede i lang Tid, fra det Første jeg blev Minister, har havt min Opmærksomhed henvendt. Det har forekommet mig, at Danmark som et væsentlig agerdyrkende Land har sin Mission, oglaa hvor Spørgsmaalet er om paa Videnskabens Omraade at løse Opgaver, der have Interesse for Landbruget, og at det har den Opgave at give sit Bidrag dertil. Vel kan man fra andre Landes fortræffelige Forsøgsstationer — der eksisterer meget udmærkede Forsøgsstationer og Anstalter af den Natur i Lydsland — hente Erfaringer, som ere til Nytte oglaa for vort Land; men ganske vist forekommer det mig, at vi have vor Forpligtelse til oglaa at gjøre Bort i den Henseende. Jeg vilde anse det for smukt, om oglaa Danmark paa dette Gebet kunde yde sit Bidrag til Videnskaben, og een Ting mangler altid ved de fremmede Stationer, man vælger ikke det Sted til at gjøre Forsøg paa, hvis Forhold passe absolut paa vort Land. Forsøgene gjøres efter det Lands Interesse, hvorfor de foretages, og det er ikke sagt, at de have Interesse for os. Derfor har jeg fra Først af, da jeg blev Minister, havt min Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal, men jeg har ligefrem ikke turdet komme frem dermed, fordi Sagen dengang blev indbragt her i Rigsdagen paa en Maade, som jeg ikke troede var rigtig, og fordi jeg troede det umuligt dengang at faae Sagen begyndt fra den Side, som jeg troede, man burde begynde med. Jeg havde henvendt min Opmærksomhed paa at faae en Mønsterstation ved Kjøbenhavn, og dertil havde jeg de fornødne Undersøgelser, men der fremkom dengang Forslag om at begynde paa en anden Maade, nemlig at anlægge smaa Forsøgsstationer paa Landet. Saadanne tror jeg imidlertid ganske vist isolerede ikke ville faae nogen Betydning. De kunne faae Betydning som Hjælpestationer til Mønsterstationen i Kjøbenhavn, der kunde tilbele dem smaa let løselige Opgaver, men en egentlig fysiologisk Station bør være i Hovedstaden, hvor Betingelserne ere tilstede mere end noget andet Sted i Landet i dette Tilfælde. Her er nemlig Summen af Videnskab og Kundskab paa dette Omraade koncentreret, og det er ikke en enkelt Videnskab eller Videnskabsmand, der formaar at yde det tilstrækkelige Arbejde til Driften af en saadan Station. Nei, den ene Videnskab støtter sig til den anden, og Betingelsen for, at der kan komme noget virkelig godt og paalideligt Resultat ud deraf, er, at der